

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **KOPALEN s.r.o.**, IČO 28104056,
se sídlem Roháčova 188/37, 130 00 Praha 3,

zastoupený JUDr. Janem Kubálkem, advokátem,
se sídlem Opatovická 159/17, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, IČO 72080043,
se sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j. 8872075/22/2000-11420-108784,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 24. 11. 2022, č. j. 8872075/22/2000-11420-108784 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla podle § 159 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále je „daňový řád“), zamítnuta námitka podaná žalobcem proti vyrozumění Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3 (dále jen „správce daně“), o převedení přeplatku ze dne 1. 9. 2022, č. j. 7247104/22/2003-52524-105502 (dále jen „vyrozumění“).
2. Z vyrozumění vyplývá, že správce daně evidoval u žalobce ke dni 1. 9. 2022 na osobním daňovém účtu daně z přidané hodnoty nedoplatek ve výši 10 636 392,87 Kč, a proto vyrozuměl žalobce v souladu s § 154 odst. 5 daňového řádu o převedení přeplatku na dani z příjmů právnických osob vykázaného ke dni 1. 9. 2022 ve výši 1 233 473 Kč podle § 154 odst. 2 daňového řádu na úhradu uvedeného nedoplatku na dani z přidané hodnoty. Proti tomuto vyrozumění podal žalobce námitky, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný předně uvedl, že na základě zprávy o daňové kontrole, č.j. 2342247/19/2209-61563-305806, provedené Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, byly žalobci doměřeny daňové povinnosti na dani z přidané hodnoty dodatečnými platebními výměry ve znění rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 11. 2020, č. j. 41238/20/5300-22441-712084, které nabylo právní moci dne 18. 11. 2020.
4. S ohledem na skutečnost, že správce daně evidoval u žalobce ke dni 1. 9. 2022 na osobním daňovém účtu daně z přidané hodnoty nedoplatek ve výši 10 636 392,87 Kč včetně příslušenství daně, vyrozuměl žalobce o převedení přeplatku na dani z příjmů právnických osob ve výši 1 233 473 Kč na úhradu uvedeného nedoplatku na dani z přidané hodnoty.
5. K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že je nutno odmítnout označení předmětného vyrozumění za nepřezkoumatelné a nesrozumitelné. Z uvedeného vyrozumění je zcela jasně seznatelné, z jakého důvodu bylo vydáno, co je jeho obsahem a jakých konkrétních daní se týká a s jakým datem jsou částky přeplatku daně z příjmů právnických osob na úhradu nedoplatku daně z přidané hodnoty převáděny. Vyrozumění má povahu neformálního úkonu s tím, že odráží stav osobního daňového účtu v daném okamžiku, tj. ke dni vydání, přičemž tímto úkonem v daném případě správce daně pouze daňovému subjektu sděluje informaci o převodu existujícího přeplatku na jedné dani na úhradu nedoplatku na jiné dani. Nejedná se tedy o rozhodnutí ve smyslu § 102 daňového řádu a nemusí tak obsahovat náležitosti v citovaném paragrafu uvedené. Žalobce má navíc od 24. 7. 2020 přístup do daňové informační schránky (dále jen „DIS“) a je mu tedy umožněno nahlížet do DIS prostřednictvím dálkového přístupu. Žalobce má tak stav na svých osobních daňových účtech vedených správcem daně a další informace shromažďované ve spise kdykoliv k dispozici.
6. Pokud jde o námitky související s podáním správní žaloby, žalovaný uvedl, že doměřené daňové povinnosti na dani z přidané hodnoty byly potvrzeny rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 11. 2020, č. j. 41238/20/5300-22441-712084, které nabylo právní moci dne 18. 11. 2020. Podání žaloby nemá žádný vliv na právní moc a vykonatelnost rozhodnutí o stanovení daně, tudíž ani nikterak nedopadá na právní účinky vyvolané vydaným rozhodnutím. Správce daně nemůže předjímat výsledky soudního přezkumu jeho vlastních rozhodnutí před nezávislým orgánem tím, že by předpokládal zánik daňové povinnosti, případně posuzoval, nakolik je tento předpoklad důvodný.

Pokud se daňový subjekt domnívá, že v důsledku soudního řízení dojde ke snížení, případně zrušení předmětné daňové povinnosti, může požádat soud o přiznání odkladného účinku žaloby.

Žalobní body

7. Žalobce v podané žalobě namítl, že žalovaný v rámci postupu převedení přeplatku, porušil celou řadu svých povinností vyplývajících z daňového řádu, zejména § 1 odst. 2, § 5, § 6, § 8 odst. 3, § 149 odst. 1 a další. Žalovaný porušil principy daňového řádu. Žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a nesprávně vyhodnotil důkazy. Dle žalobce by akceptace převedení přeplatku dle postupu žalovaného vedla ke zjevné nespravedlnosti. Žalovaný rovněž postupoval v rozporu s principem zdrženlivosti a přiměřenosti.
8. Žalovanému je z vlastní činnosti známo, že žalobce zahájil u Krajského soudu v Českých Budějovicích řízení pod sp. zn. 57 Af 2/2021, ve věci správní žaloby proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 13. 11. 2020, č. j. 41238/20/5300-22441-712084. Dále je u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 57 Af 3/2022 vedeno řízení proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 8. 12. 2021, č.j. 45785/21/5300-22441-712084. Výše uvedená řízení v době vydání vyrozumění ani napadeného rozhodnutí nebyla skončena. Žalobce má za to, že Odvolací finanční ředitelství ve věci výše uvedených dodatečných platebních výměrů mimo jiné nesprávně posoudilo naplnění podmínek pro přiznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých zdanitelných plnění. Žalobci tak byly odepřeny finanční prostředky, které by mu po právu náležely.
9. Žalobce má za to, že správce daně měl postupovat v souladu s principem zdrženlivosti a přiměřenosti a s ohledem na skutečnost, že v uvedených soudních řízeních dosud nebylo vydáno rozhodnutí, neměl přistoupit k převedení přeplatku na daň, jejíž správnost je důvodně zpochybňována. V návaznosti na uvedené žalobce doplnil, že by mu měl být naopak evidován přeplatek. Dle žalobce je převedení přeplatku v kolizi s procesními zásadami, na nichž je správa daní vybudována. Žalobce má za to, že postup převedení přeplatku má svým účelem sloužit k zabezpečení úhrady daňové povinnosti v situaci, kdy je daňová povinnost jednoznačná, a úprava § 154 DŘ a násl. tak může sloužit prostřednictvím formalizovaného postupu ke zjednodušení úhrady zřejmé daňové povinnosti. V daném případě je však daňová povinnost sporná a žalobce usiluje o využití veškerých způsobů obrany, které mu zákon svěřuje. Žalovaný se měl zabývat širšími skutkovými a právními okolnostmi vzniku daňové povinnosti a s ohledem na soudní přezkum rozhodnutí neměl přistoupit k převedení.
10. Žalobce dále namítl, že z vyrozumění nebylo seznatelné, z jakého konkrétního důvodu bylo vydáno. Žalobci tak nebylo a ani nemohlo být zřejmé, na úhradu kterého nedoplatku byl přeplatek převeden. V případě daně z přidané hodnoty, která byla dle žalobce vyměřena žalobci neoprávněně s ohledem na nesprávné posouzení naplnění podmínek pro přiznání daňového odpočtu, je žalobcem vedeno více řízení v rámci správního soudnictví. Rozlišení konkrétní daňové povinnosti, na kterou je žalovaným daňový přeplatek započítáván, je tak podstatné též z důvodu, že pokud v rámci některého ze správních řízení bude vydáno rozhodnutí, kterým bude potvrzen názor žalobce o nesprávně určené daňové povinnosti, a správce daně na tuto nesprávně určenou daňovou povinnost započítal finanční prostředky dle vyrozumění, které měly náležet žalobci, fakticky tak připravil žalobce o podstatnou část disponibilních finančních prostředků. S ohledem na zásady

vyjádřené v § 6 odst. 2 a 4 daňového řádu je zcela legitimním požadavek, aby byl žalobce přesně obeznámen s tím, na jaký nedoplatek jsou jeho finanční prostředky převáděny.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že z daňového spisu ověřil, že na osobním daňovém účtu daně z příjmů právnických osob byl k datu 1. 9. 2022 vykazován přeplatek ve výši 1 233 473 Kč, který není žalobcem rozporován, a tento byl po provedeném testu vratitelnosti převeden na nedoplatek vykazovaný na jiném osobním daňovém účtu, konkrétně na osobním daňovém účtu daně z přidané hodnoty ve výši 10 636 392,87 Kč. Správce daně proto na úhradu tohoto nedoplatku vykázaného na dani z přidané hodnoty v souladu s ustanovením § 154 odst. 2 daňového řádu převedl přeplatek na dani z příjmů právnických osob vykázaný ke dni 1. 9. 2022 ve výši 1 233 473 Kč, a to následovně: částkou 476 573 Kč se dnem úhrady 1. 7. 2021, částkou 61 700 Kč se dnem úhrady 2. 7. 2021 a částkou 695 200 Kč se dnem úhrady 2. 7. 2022.
12. Pokud jde o žalobcem zmiňovanou podanou správní žalobu projednávanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 57 Af 2/2021, je třeba konstatovat, že uvedeným rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 13. 11. 2020, č. j. 41238/20/5300-22441-712084, byly daňové povinnosti na dani z přidané hodnoty doměřené dodatečnými platebními výměry potvrzeny; právní moci nabyly dne 18. 11. 2020. Jedná se tedy o pravomocně stanovené daňové povinnosti a podání žaloby nemá žádný vliv na právní moc a vykonatelnost rozhodnutí, kterými byly stanoveny. Pokud jde o žalobcem zmiňovanou správní žalobu vedenou pod sp. zn. 57 Af 3/2022 proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 45785/21/5300-22441-712084, tato se týká daňové povinnosti, která není předmětem tohoto řízení. Žalovaný doplnil, že nemá žádnou povědomost o tom, že by žalobce žádal správní soud o přiznání odkladného účinku napadeného správního rozhodnutí a že by o žádosti bylo kladně rozhodnuto.

Ústní jednání

13. U jednání soudu setrvali účastníci na svých dosavadních stanoviscích. Zástupce žalobce zdůraznil, že ohledně daňové povinnosti, na níž byl přeplatek převeden, dosud nebylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto. K tomu žalovaný zdůraznil, že probíhající řízení před Nejvyšším správním soudem nemůže mít vliv na vykonatelnost rozhodnutí, když k převodu přeplatku došlo na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Žaloba není důvodná.
16. Při rozhodování soud vycházel z následující právní úpravy:
17. Podle § 153 odst. 1 daňového řádu platí, že „[n]edoplatek je částka daně, která není uhrazena, a uplynul již den splatnosti této daně; nedoplatek je rovněž neuhrazené příslušenství daně, u kterého již uplynul den splatnosti, popřípadě též neuhrazená částka zajištěné daně“.

18. Podle § 154 odst. 1 daňového řádu platí, že „[p]řepatek je částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu.“
19. Podle § 154 odst. 2 daňového řádu platí, že „[s]právce daně převede přepatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přepatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přepatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije; to neplatí, pokud daňový subjekt o takové použití přeplatku požádá.“
20. Podle § 154 odst. 5 daňového řádu platí, že „[o] převedení přeplatku podle odstavců 2 a 4, jehož výše přesahuje částku 1 000 Kč, se daňový subjekt vyrozumí. Za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku.“
21. Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta jeho námitka podaná proti vyrozumění Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3 o převedení přeplatku.
22. Soud se nejprve zabýval přípustností žaloby. Vyšel přitom z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 Afs 119/2017-106 (dostupný, stejně jako statní citovaná rozhodnutí na www.nssoud.cz), ve kterém uvedl, že „Vyrozumění o převedení přeplatku na úhradu nedoplatku vydané dle § 154 odst. 4 daňového řádu není soudně napadnutelným rozhodnutím, soudní ochrany se však lze domáhat žalobou proti rozhodnutí o námitce proti převedení přeplatku. Rozhodnutím o námitce se zasahuje do práv žalobkyně.“ Žaloba proti rozhodnutí o námitce proti převedení přeplatku tedy je rozhodnutím podle § 65 s. ř. s. a žaloba proti němu je přípustná.
23. K věci soud uvádí, že nesouhlasí s žalobcem, že by z vyrozumění nebylo seznatelné, z jakého konkrétního důvodu bylo vydáno. Z vyrozumění, které je přitom pouze neformálním úkonem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2022, č. j. 8 Afs 214/2020-93, bod [16]), je totiž jasně seznatelné, z jakého důvodu bylo vydáno a co je jeho obsahem. Konkrétně se z vyrozumění podává, že k datu 1. 9. 2022 byl na žalobcově osobním daňovém účtu daně z příjmů právnických osob vykázován přepatek ve výši 1 233 473 Kč, což žalobce nerozporoval. Tento přepatek byl v souladu s § 154 odst. 2 daňového řádu převeden na nedoplatek vykazovaný na žalobcově osobním daňovém účtu daně z přidané hodnoty ve výši 10 636 392,87 Kč, a to konkrétně částkou 476 573 Kč se dnem úhrady 1. 7. 2021, částkou 61 700 00 Kč se dnem úhrady 2. 7. 2021 a částkou 695 200 00 Kč se dnem úhrady 2. 7. 2022.
24. Žalovaný navíc v napadeném rozhodnutí relevantně poukázal na to, že žalobce má od 24. 7. 2020 přístup do DIS, a tedy má kdykoliv k dispozici přehled o svých přeplatcích a nedoplatcích na jednotlivých osobních daňových účtech, o převodech mezi jednotlivými osobními daňovými účty, o vyměřených a doměřených daňových povinnostech atd. Uvedené žalobce nečinil rovněž sporným. Podle § 69 odst. 2 písm. a) daňového řádu může daňový subjekt prostřednictvím DIS získávat mimo jiné informace shromažďované ve spisu a na osobním daňovém účtu tohoto daňového subjektu v rozsahu a členění, v jakém jsou tyto informace v DIS soustředěny. Jedná se přitom pouze o jednu z možností (vedle

např. nahlížení do spisu dle § 66 daňového řádu), jak daňový subjekt může získat údaje z osobního daňového účtu (srov. Rozehnal, Tomáš. *Daňový řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer, právní stav komentáře ke dni 1. 3. 2021, komentář k § 151 daňového řádu). Nelze tedy souhlasit s žalobcem, že mu nemohlo být zřejmé, na úhradu které konkrétní daňové povinnosti byl přeplatek převeden.

25. Pokud žalobce dále namítal, že správce daně měl zohlednit podané správní žaloby, kterými žalobce napadal jemu dodatečně stanovenou daňovou povinnost, a tedy vyčkat do rozhodnutí správního soudu o těchto žalobách, soud souhlasí s žalovaným, že daňové orgány v daném případě nebyly povinny vyčkávat na rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích, neboť rozhodnutí, kterými byla dodatečně stanovena daň, byla pravomocná a vykonatelná, což žalobce nerozpорије, přičemž ani podání žaloby nemělo vliv na jejich právní moc a vykonatelnost (srov. § 73 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce přitom netvrdil, že by na základě jeho žádosti byl soudem přiznán odkladný účinek podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Podání správních žalob je tak pro posuzovanou věc zcela irelevantní. Soud proto ani neprovedl důkaz soudními spisy vedenými u Krajského soudu v Českých Budějovicích, jak navrhoval žalobce.
26. Závěrem soud považuje za vhodné ohledně převádění přeplatku správcem daně odkázat i na závěry odborné literatury (srov. Baxa, J. a kol. *Daňový řád. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2011, komentář k § 154 odst. 2), kde se výstižně konstatuje, že „jde tedy o *obligatorní postup, který správce daně musí vykonat bezodkladně poté, co nastanou popsane skutečnosti. Není zde prostor pro správní uvážení či dokonce libovůli, zda a kam bude přeplatek převáděn. Půjde o proces, který v praxi bude moci být zajišťován pomocí automatizované podpory, což je ostatně u významnějších správců daně, jako jsou zejména územní finanční orgány, v současné době již nutností a samozřejmostí.*“ Pokud tedy správce daně v daném případě evidoval na žalobcově osobním daňovém účtu daň z přidané hodnoty nedoplatek dle § 153 odst. 1 daňového řádu ve výši 10 636 392,87 Kč, postupoval v souladu s daňovým řádem, pokud za situace, kdy žalobci vznikl přeplatek podle § 154 odst. 1 daňového řádu na jiném daňovém účtu ve výši 1 233 473 Kč, převedl tento přeplatek na úhradu evidovaného nedoplatku. Správce daně uvedeným postupem neporušil daňové principy, ani se nejedná o zjevnou nespravedlnost, jak se žalobce domnívá.

Závěr a náklady řízení

27. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu